

სამშობლო

ვასილი

გაზეთის ფასი:	განცხადების ფასი:
წლიურად 9 მან., ნახევარი წლით 5 მ., თვეურად 4 აბ. ცალკე წლები ერთი შაბათი. დამატებით 7 კ. წლიური ხელის მომწერლებს გაზეთის ფასი შეუძლიათ ნაწილწილობით გადაიხადონ. ხელის მოწერის დროს 4 მ., დანარჩენი კი დევნაწილობით.	ხელშეკრულების სტრუქტურა: 1. უკანასკნელი 10 კ. სხვა დღეებშიდან კაპიტალიზაციის ტემპის წინ 80 კაპ., უკან 20 კაპ. გლობალური განცხადების დაბეჭდვა თითო-ჯერ ნაშუადღევს 2 საათ. ღირს 4 მ. 2 ს ა ა თ ს შე მ დ ე გ 5 მან.

ჩამატება და კანტორა იმყოფება თბილისის ქ. კნ. მიქაელაძის სახლში.

№ 477 ————— ეკუთვნის საზოგადოებრივ და სალიტერატურო გაზეთი. ————— № 477

თფილისში გარდაიცვალა მძიმე ავადმყოფობის შემდეგ
პასიკო ონისიძე მეტმარიაშვილის მეუღლე
რასაც გულითადის მწუხარებით აუწყებენ ნაცნობთ მეგობართა და ნათესავთ შვილები განსვენებულისა პასიკო ნიკოლოზშვილისა, ნიკოლოზ და ალექსანდრე მეტმარიაშვილები, რძლები — ელენე და მარო და სიძე — გიგო ნიკოლოზშვილი. მიცვალებულს მოსვენებენ რიონის სადგურზე დღეს, შაბათს 5 ნოემბერს, დილის 8 საათზე და აქედან წასვენებენ სოფელ ბაშში. დაკრძალვა მოხდება სამშაბათს 8 ნოემბერს.

ავთმოფთხა საუბრადღოთ.

ვისაც თვალები სტეკია, ან თუთი პაქს გადარეული, მიმართოს ქ. ქუთაისში, თუთი ხიდ გადამა გოშინჯის კარებთან ჭეშვილის სასტუმროში, მიხეილ ახუჩაძის, რომელმაც მე მოპარინა შაჰმადიოთ.

3—1 პატივისცემით გრიგო ახუჩაძე.

ელექტრო „რადიო“ თეატრი

ხუთშაბათიდან, 3 ნოემბრიდან 1916 წ. ახალი პროგრამა:

ალიონი განთავის უფლები

ცნობილი დრამა 5 ნაწილად თანამედროვე ომიდან. მოქმედება სწარმოებს მდ. იზონტოს ნაპირებზე. სურათი გადაღებულია იტალიის სამხედრო მინისტრის ნე-ბაროვით.

საქვეყნო ცნობები 3 ა ბ ბ შ უ რ ნ ა ლ ი საქვეყნო ცნობები.

— მოწაფის ონიე ბი —

სასუპრო.

ელექტრო „ამპირ“ თეატრი

ხუთშაბათიდან, 3 ნოემბრიდან 1916 წ. ახალი პროგრამა

ქორის ბუდე

მეორე სერია. დრამა ცხოვრებიდან 5 ნაწილად. პაუზინის ცნობილი რომანის მიხედვით, ცნობილი მსახიობთა ლისენკოს, კარამანოვისა, რიმსკისა და კანოვის მო-ნაწილეობით.

საქვეყნო ცნობები 3 ა ბ ე ქ უ რ ნ ა ლ ი საქვეყნო ცნობები

ექიმმა ალექსანდრე მამისიძემ და **ასათიანმა** განახლდა ავად-მყოფების მიღება (ქალურ, ვახუშტისა და შინაგან) ავადმყოფებისა ეოველდე დიდის 11—2 საათამდე, საღამოს 6—8 საათამდე პუშკინის და ბაქსაძის ქ. კუთხე, სახლი № 3 ტელეფონი № 101.

მედიკი მ. კარაქიძე ქალის საავთმ-გოვას ორდინატორი. იღებს კანის, ვენერული და სიფილისიან ავადმყოფებს. (სისხლში შესწმა „606“ და „914“) დიდით 12 1/2—2 საათ. საღამოს 6—8 ს. მისამართი: ლევაშოვის ქუჩა, ალიბეგოვის სახ. ტელეფონი № 135.

დავკარგე

სეტყმბრის ბოლო რიცხვებში სოხუმსა და ოზურგეთს შუა

უგადო პასპორტი
მიცემული ოზურგეთის მაზრის სამმართველო-საგან, **Ома Глахунгов онъ же Григорьевъ Челидзе онъ же Мчелидзе**. მანხველს ესთხოვ გამაგებინოს, ან გამოგიზაფეროს, რისთვისაც შესაფერ-სასყიდელს მივართმევ. ჩემი მისამართი: **Очемчир, Феттеръ Оомъ Мчелидзе**. 3—1

განცხადება

ქ. ქუთაისში ახლად დაარსებული —
საპროდუქტო დეპოის სასოფლო-სამეურნეო და სამკურნელო საზოგადოების

საოპერაციო-საქონლო კომისიის

საუბრეთაოდ აცხადებს, რომ სსენებული საზოგადოება დაიწესებს თავის მოქმედებას მომავალი 1917 წლის 1 იანვრიდან; წევრების მიღება დაიწესებს მდგომარე წლის 7 ნოემბრიდან.

ვისაც სურს საზოგადოების წევრად ჩაწერა განცხადებით უნდა მიმართოს კომიტეტის წევრ-ხაზინადარს ბ. მ. კარაქიძის ქ. შუთისში, გომანაზის ქუჩაზე, შავი ქვის მრეწველთა საბჭოს დარბაზში, და თან შეიტანოს იმ კრებისათვის პარა. დროის განსაზღვრა თხოულობა.

სახალხო ფარმაცევტია

ქუთაისის ქალაქის თეატრი წარმ. № 16.

შ ა ბ ა თ ი, 5 ნ ო ე მ ბ ე რ ი 1916 წ.

მ რ ი ს თ ა ვ ი:

სამშობლო

ისტ. დრამა 6 მოქმედებით.

ონაწილენი: ქ-ნი ბეჟანიშვილი ს., მდივანი მ., ჩხიძე ან. ბ-ნი გომელაური ზ., იმედაშვილი ალ., კორიშელი პლ., მურუ-სიძე ან., სარელი ვლ., ყალბაგვიშვილი ალ., ჩხიკვაძე ვ., ჩარ-კიანი გრ.

რეჟისორი ალ. იმედაშვილი, თანაშ. ა. გუგუშვილი. ადგილების ფასი სასაღმად-მორიგე წევრი გამგეობისა ზ. უხანძრე. დადგინებულია დრამატ. საზოგად. გამგეობისა დასაწყისი საღამოს 8 საათზე. მომავალი დროს დარბაზში შემავალი არ შემოიღება.

ქუთაისის ქალაქის თეატრი წარმ. № 15.

გ ვ ი რ ა 6 ნ ო ე მ ბ ე რ ი 1916 წ.

საოპერაციო სამხრინი:

იუსუს მემკვიდრე

დრ. 5 მოქმ. თარგმ. კონსტან-ანდრონიას.

ონაწილენი: ქ-ნი ბეჟანიშვილი ს., მდივანი მ., ლოლობერიძე ო. ბ-ნი გომე-ლაური ზ., იმედაშვილი ალ., კორიშელი პლ., მურუსიძე ან., სარელი ვლ., ყალბაგვიშვილი ალ., ჩხიკვაძე ვ., ჩარკიანი გრ.

რეჟისორი ალ. იმედაშვილი, თანაშ. ალ. გუგუშვილი. ადგილების ფასი ჩვეულებრივია. მორიგე წევრი გამგეობისა ა. კოსტავა. დადგინებულია დრამატ. საზოგად. გამგეობისა დასაწყისი საღამოს 8 საათზე.

მ. შუთისში, 5 მომდგომარე.

კიდევ უნდა ჩვენში არსებულ ჯგუფ-სამხრინში და დასია ურთიერ-ობა იმდენად გამორკვეული და ჩამოყა-ლიბებულია, რომ ბევრი წერა ამის შესა-ხებ არ გვინდობს და არც საჭიროა, რომ ისედაც გამწვავებული ურთიერთობა მათი უარესად არ გაუმწვავოთ და ტყუილა დროს დამკარგველი და ხასიათის, გუნე-ბის, წამხდენი კამათი და პაექრობა არ გამოვიწვიოთ. კმარა, რაც ერთმანეთს ვლანძღვით და ვაგინებთ, კმარა რაც ერთმანეთს ვაბიბრებთ და ჩვენის, ურთიერ-ობისადმი, ხშირად, უდიდეს მოპყრო-ბით ვთვით შულსა და მტრობას ახალ თაობაშიც-კი.

ვისთვისაც ბედს ურგუნება მასწავლებ-ლობა, ან სხვა ისეთი თანამდებობა, რომელიც მას ახლოვებს ჩვენ მოზარდ თაო-ბასთან, იმას კარგად ექნება შენიშნული, თუ როგორი ჯგუფობა არსებობს მოწა-

და ღირსეულთა ღირსეული გავლენა ჰქო-ნდეთ ჩვენის ცხოვრების გაუმჯობესობა-ზე...

აზრთა შეთანხმება, მოქმედების გვარი-ანობა და მომქმედთა ღირსეული დათესე-ბა კი ძალიან სჭირია ჩვენს ისედაც არე-ულ-დარეულ ყოფნას, რადგანაც ძალი მხოლოდ ერთობაშია და მხოლოდ და მხო-ლოდ შეერთებული მოქმედება გაუმჯო-ბებს ჩვენ საზოგადოებრივ ცხოვრებას. უამისოდ ერთი ალბის წაფა, მეორე ბალ-თას და საქვეყნო საქმე კი ისევ ერთ აღ-გილს ეგდება უძრავად, ვიგინდარების გასაქცელათა და დასაცნათ.

ეს ისეთი ნათელი ჭეშმარიტებაა, რომ სამწუხაროდ კი ამან წერა და ლაპარა-კი. სჩანს საზნაო ცნებანიც კი ვერ შე-გვივინა!

ღმერთმა დაგვიფაროს იმ უკმეხი და უდიდრი ფიქრისგან, ვითომც საჭირო არ იყოს აზრთა სხვადასხვაობა, კამათი და დღეა ამა თუ იმ საკითხის შესახებ, საკი-რო არ იყოს თვით პარტიზაცია, მაგრამ როცა ეს ზარტობა თავის ჯგუფის გასა-ბატონებლად გამოაქვს კაცს, როცა პარ-ტიის სახელით იგი აშკარა უსამართლო-ბას ჩადის, და ათასგვარის ცილისწამე-ბით ამკრებს თავის მოპირდაპირეს, იმი-ტომ რომ მას სახელი გაუტეხოს და გულ უზრკველოს თავისი მიმდევრები მოალო-როს, ეს კი ბოროტებაა, რომელსაც უნ-და ვებრძოლოთ მთელის ჩვენის არსე-ბით.

ამიტომ დასაგმობია ის მასწავლებელი, რომელიც „ჯგუფური“ პირველყოფილი ბელმდევნელობის და მოწაფეთა შორის სთესს შხამსა და გესლს მოპირდაპირე პარტიისადმი.

ასეთი მასწავლებლები კი სამწუხაროდ ბევრი არიან და დიდი ცოდვაა მიუძ-ღვით მათ ჩვენის საზოგადოებრივ ცხოვ-რების არც დარეგულირება...

ასეთ მასწავლებელს — მკადაგებელთა ბრალია, რომ ბევრი ღირსეული მუშაკი ამა თუ იმ დასისა უმართებულოდ შელან-ძღული და შეჩვენებული! საამისო კი არა გვჭირს რა, თუ ცოტადნად მაინც დაეუბნობთ ჩვენს გულს და ოდნავდაც არის დავიცვამთ სამართლიანობას.

ჩვენ წინ ორი, ერთი მეორისაგან გა-მომდინარე და უერთიერთმანეთოდ ყოფ-ლად შეუძლებელი პრობლემა სდგას. ბედნიერება მთელის კაცობრიობისა და ბე-დნიერება თითოეულისა კრისა, თათოუელის ქვეყნისა და კუთხისა.

ეს არის ის საზღაბრო რწმე, რომ-ლისკენაც მიმართულია ყველა გზები. ამის აქით არც სურთის ჯგუფის, არც ერთს პარტიის პიროვნებას გასაქნა არა აქვს და თვით მათი არსებობაც კი წარ-მოუდგენელია!

სადაცაა მხოლოდ გზები, რომელი გზე-ბითაც უნდა ვესასხუროთ ამ შედარებას. მაგრამ ეს იმას არ უნდა იშინავდეს, რომ ერთმანეთს თავიბრი დაეპატრონოთ და წმი-ნდათაწმინდა შევეუგინოთ, წაგვბილო წოთ.

ჩვენში კი ეს უკანასკნელი ხდება და პირად გულისთქმით გატაცებული, ხში-რად ვიკრწებთ ხოლმე უმთავრეს საგანს, უმთავრეს ტენის ჩვენის ბრძოლისა და გადადგომის პირადობაზე, ხელს ვფა-თურებთ მის სულსა და გულში, ვუფო-რიაქებთ ოჯახურ ცხოვრებასაც კი და ვიო-თვლით — რა და რა შეცდომა მოსვლია, როგორც ხორცთა შინა მყოფ ად-მიანს!

ამის მაგივრად რომ მთელის სიგრძე სიგანით წარმოვიდგინოთ და ავწონ-დაგ-წონოთ ამა თუ იმ დასისა თუ ჯგუფის მოღვაწეთა შრომის მოყვარეობა, თავ-გა-მოღვაწეობა გულწრფელი და იდეური მუშაობა, იმის მაგივრად რომ ვიანგარიშოთ რამდენ-

ნის ბეწვით, რამდენის გოჯითა და ნაბიჯით წასწია წინ, ჩვენი საზოგადოებრივი თვით შეგნება ამა თუ იმ მოღვაწემ—ჩვენ მიმდევართ მის ოჯახში, მის წმინდათა წმინდაში და ქუჩაში კორები გამოგვაქვს...

სწორედ ამის ბრალია, რომ ყოველივე ჩვენთაგანი კარ ჩაქეტლია, ლოკოკინასათვის მოზღუნძულა და იმის მაგივრად რომ სიტყვა საქმედ ვაქციოთ ხოლმე, სწორედ ამ საქმეს გავუბრუნებთ და ცარიელის ლაქლაქით ვკაყოფილდებით.

რამდენი კაცი საქართველოში სოციალისტურად სიტყვით, იმის მეთაველი რომ საქმით იყოს ამსრულებელი თავის მოძღვრებისა, დღეს ბედნიერები ვიქნებოდით და ჩვენი ხალხი, ჩვენი მშრომელი ხალხი ისე დაბრწყევული და უბატონო არ იქნებოდა...

რამდენი კაცი ჩვენში ყოყლოჩინობს, რამდენი კაცი ჩვენში ტრამპიზმს თავის მამულიშვილობითა თუ სიყვარულით ხალხისადმი, იმისი მესხედის მართლა რომ იყოს მოყვარული თავის ქვეყნისა, აქამდე არც ერთი ქართველი არ იქნებოდა უანბანო, უმეტარი, უფრო დაბრწყევული...

მაგრამ უბედურება ის არის, რომ ჩვენ სიტყვამ გგდაგვიყარა და პირადი გულისთქმამ, პირადი კერძობამ ჩაგვნოქა...

ამის მიზეზი ჩვენთვის ცხადზე უცხადესია.—ეს მიზეზი გახლავთ, ის გარემოება, რომ საქართველო და ქართველი ხალხი მოსწყდა თავის მშობლიურ ნიადაგს, მთაყვარელ სათანადო, ბუნებრივ განვითარებას ისტორიის შეუზღუდებელმა ბოროტმა დიდი აკაკის სიტყვისა არ იყოს ქართული კაცის „ხორცი იხსნა, სული მოჰკლავი ვუთო გამოცლა“ და დღევანდელი ქართველი კაცი, რა წრისა და წოდებისაც უნდა იყოს იგი, იძულებულია ითვალთვალოს, იორკოფოს—ტაში დაუკრას იმას, რაცა სძულს და იღრიკოს იქ, საცა სატირალი აქვს... ჩვენ—ენაც კი—ეს უაღრესი ნიჭი ბუნებისა ამოკრე გვაქვს მოცემული, რომ სიტყვა ის, რასაც არ პოულობს, უამისოდ ვერც სამსახურს იშოვი, ვერც სახელს, ვერც დიდებას, ვერც იმ მწარე ლუქმა პურს, რომელიც აუცილებელია თუნდა გაძაღლებული ცხოველების შესაჩენად...

ჩვენ, ჩვენს გაზეთსა და ჩვენს ჯგუფს ხშირად გვისაყუდლებენ ხოლმე ჩამორჩენილი ხართ, სოციალიზმი არა გვამთ, ერთაშორის განხეთქილებას სთვს და სხვადასხვა, მაგრამ ეს მხოლოდ ყოყლოჩანობაა, ჩვენზე უფრო უქნართა და მართლაც მარტოოდნე ოცნებითა და ლამაზ-ლამაზის სიტყვებით გატაცებულია, ვინაიდან ჩვენი თავი იმდენად სუფელი არა გვეცნია, რომ არა გვამდეს „სამოთხე და ჯოჯოხეთი“—ც. არ ვიცოდეთ რომ მონობას თავსუფლება სჯობია და ჩიტი რეკიარბს ნამდვილი საქმიანობა.

ჩვენ ვამბობთ, ჩვენ ვამტკიცებთ, რომ ყოველივე „იზმების“ განხორციელებას

დრო პირობები და გარემოება სჭირია. ამ გარემოებას კი შევქმნის მშობლიურ ნიჭთაგანვითარება, გრავირი და მხოლოდ გრავირულ სიმდიდრეთა შექმნა... ჩვენი, როგორც ქართველების, როგორც ერის—ისტორიულად ნაქირანხულებსა და ნაწამებ ერს—სიცოცხლე გვწყურია და სამოღიშოც არავისთან არა გვაქვს, თუ ანგარიშს მოვსთხოვთ და იმავე საწყაოთი მიუწყავთ, როგორი საწყაოთაც ისინი გვიმასპინძლებდნენ.

თავის დაცვის ალლა კიასაც კი აქვს და რომელიც ამ ალლოს გაძლიერება—განსხვავებას ცოდვით გვიტოვოს, ის თვითონ თავის დღეში ვერაფერ დიდ საქმეს ვერ გააკეთებს...

ჩვენ, ქართველ ხალხსა და ქართველ ერს, ჯერ უფლებრივი ანაბანა გვეჭირია და ჩვენ შეძლებისა დავარად ვემსახურებით ამ ანბანის პოვნას. ბოლო ვინც „ანი“ სთქვა, მოგვხსენებთ, რომ „ბანსაც“ იტყვის. დიდი დღეს ჩვენ არ ვეძლევიტოვებთ მთელი ქვეყნის გარდაქმნის შესახებ, ჩვენ გესურს ალგარდით შეგნებული, ნარმალური ქართველი პიროვნება—კაცი-ადამიანი საქმისა და არა მარტო სიტყვისა.

ეს პატარა საქმეა? თქვენი ნება იყოს. თქვენ გააკეთეთ დიდი საქმე და როცა წინ გადაგვდებთ, მაშინ გვისაყუდლებთ, მინამდის კი ნება მოგვცით ჯერ ვემსახუროთ ქართული კერის გაძლიერებას და გვბრძოლოთ იმას, ვინც მონადომებს ამ კერის ჩანებებს.

ეს ბუნებრივი უფლებაა ჩვენი და ვინც ბუნებას ეწინააღმდეგება, ის თვითონ არის მახინჯი!...

მაგრამ დავანებოთ თავი კამათს და ჩვენის აზრისა და მოქმედების დასახელებლად ვიკითხოთ: რამდენად ფხიზლად იტყვიან ის ჩვენი მოწინააღმდეგე, რომ ლეგიტ კიდან ვარსკვლავების ჩამოტანას ლამობენ, იმ დროს, როცა ძირს, ჩვენ დაბრწყევულ ქვეყანაში, ერთი მყარად მოხელე თუ მოეწინააღმდეგე ციხეში გვიკრავს თავს?

მიუხედავად ქართველების „საერო სოციალისტობისა“ ჩვენისთანა კარ-ჩაცეტილად არავინ ცხოვრობს. ყველას, მქადაგებელსა თუ არამქადაგებელს გამოუზღვრავს სახლი და არავითარი ურთიერთობა, დამატკიცებელი მათის „სოციალისტობისა“—ჩვენში არ არსებობს. მღვდელი, თუ ბერი, მასწავლებელი თუ ვეჟილი, ექიმი, თუ მოხელე, ვაჭარი, თუ ნოქარი, მწერალი თუ მუშა მხოლოდ ერთმანეთს შორიდან უთვალთვალენ და სულ ამის ცდაში არიან, რომელი უფრო და ასწრებს ფეხის გადაღებას და სარმის გამოკრას!...

დაიარეთ საქართველოს დაბა-ქალაქები, შემოიარეთ სოფლები, დააკვირდით ჩვენ დაწესებულებებს, შეიხედეთ ჩვერს სასწავლებლებში, ნახეთ ჩვენი ეკლესიები, შეისწავლეთ თვით ჩვენი ოჯახური მნიშვნელობა და თქვენ დამეთანხმებით, რომ გარეაწილი მოუძღვის წინასიტყვაობა სოლ. დოდაშვილის, რომელშიაც იგი მიმართავს რუსეთის მონარქს და დიდის თავ-მოწონებით აუწყებს ქართველი ერის განვითარების ქართული ერის დაწინაურებულ ხანას, განათლებას, კულტურას, ფილოსოფიას, მეცნიერებას და სხვა საქმეთა ცოდნას.

ავედრება, რომ თქვენს ხელში ამ ერს უნდა დაუბრუნდეს თავისი დიდებული წარსული, თავისი განვითარების სამაგიეროდ დიდება და თქვენს ხელში უნდა აღორძინდეს ახალი საქართველო მეცნიერული, ფილოსოფიური და კულტურული. სოლ. დოდაშვილს ამ ქადაგების შესახებ ცილს ვერაფერ დაწამებს, მას სიყალბეს ვერაფერ ჩამოაბრძმებს, მისი გონება და გული საქართველოს ერის სიყვარულით განსხვავებულია, ქართველთა აზრებით, დაწინაურებით და სახელოვნებით, ანკარათ ბრწყინვალეებს, ამ ბრწყინვალეების ცხადი საბუთია შემდეგი:

ჩვენ კარგათ ვიცით, რომ XIX საუკუნის დამდვიდან, საქართველოდან ყველა ბატონიშვილები რუსეთში იქნენ გადასახლებულნი, მათი რიცხვი მცირე არ იყო, სოლ. დოდაშვილის პეტროგრადში სწავლის დროს, ჯერ კიდევ ბატონიშვილების რიცხვი ერთობ დიდი იყო, სხვათაშორის; ამ დროს, სცხოვრობდა ერთი ბატონიშვილი რომელსაც ჰყვანდა

და უკიდურესი კერძობისა და შენ-ჩემობისა, გარდა მიტყუებისა და ერთმანეთის დაწინაურებისა—ხალხოსნობა—სოციალისტობისა იმდენი არა გვეცნია რა!...

გამოდის, რომ ჩვენ ვლამაზაკობთ და ვწერთ მხოლოდ წერა-ლამაზაკისთვის და ვმოქმედებთ, მხოლოდ იმიტომ, რომ თავე გამოვიჩინოთ...

მიზეზი ისევ ის ისტორიული უსამართლობაა, რომელშიც მეცხრამეტე საუკუნის განთიადზე „ქართველის ხორცი იხსნა, სული მოჰკლავი, ვი-ფუთ გამოცვალა!“

ამიტომ ჩვენ უნდა შევადრდილოთ, უნდა დავთრგუნოთ ეს უსამართლობა და ადვლდინოთ ქართველის სული.

ერთი უაღრესი საშუალებაა—ამისათვის არის—შეგნება ურთ-ერთის გაქრებისა, დაგმობა მეშინური და ეგოსტურის გულისთქმისა... საჭიროა ერთობა, ხალხოსნობა, ერთ ანეთის ხელის მიცემა, იყავით ბატონო დასელი, ან ფედერალისტი, ან ეროვნულ-დემოკრატი ეს თქვენიპირადი დაკვირვების საქმეა, პირადი რწმენის ნაყოფია, მაგრამ ამავე დროს თქვენ რომ უნდა იყოთ ქართველი ადამიანი ამას კი შიათხაყს მთელი ჩვენი ტანჯული ქვეყანა, ვინაიდან გათიშვა, კასტა, ვიწრო ჯგუფობა, ქარჩაკეტილობა აკნინებს და აძაბუნებს უიმისოდაც დაჩაგრულ საქართველოს.

ერის სულის ამბოღებელი და გამამტკიცებელი სხვათა შორის არის, მწერლობა.

ვინც კი დამკვირვებია ქართველი ხალხის უახლესს ლიტერატურას, დაგვეთანხმება, რომ იგიც დაადგა გათიშვისა და ჯგუფობანას გზას. ეს კი დიდი უბედურებაა მთელის ერისათვის.

ამიტომ ჩვენ განვიზრახებთ ქუთაისშიაც დაკარგულ ისეთივე „ლიტერატურათა საზოგადოება“, როგორიც არსებობს თბილისში, შესაერთებლათა და დასახლოვებლად ქუთაისის სალიტერატურო ძალებს.

იმედი გვაქვს რომ ქუთათური ქართველობა, განუზრგვლად მიმართულებისა, სია მოცნებით შეგნდება ამ ჩვენს განზრახვას და ხელს მოაკმაპრთავს.

მსოფლიო მშ.

დ ე მ შ ი ზ

პეტ. დუშ. საგ.

აპაქანის ასპარეზი.

გიუმეშანის ჩრდილო-დასავლეთით, ტორნიკის შირიდან, მო-ეგი-სტრგოლიკის მიდამოში (ყიგის სამხრეთითა) სოფ. შარაგანისა და მუშის მიმართულებით ოსმალეზის პატარა რაზმებით შემოტევა სოლით მოეგვირეთ და მტერი უკანვე გაუბრუნეთ.

რუმიანთი. ტრანსილვანიაში, ოიტუხის ველის ჩრდილოეთით და სამხრეთით რუმინელებმა მოპირდაპირე უკუაგდეს, ხელთ იგდეს ტყვეები და 3 ტყვის-მფრკვეველი მდ. ტირიულის, ალიუტის

ერთი პატარა ვაფი, რომელსაც სახელათ დავითი ერუდებოდა. ამ პატარა დავითს კარგათ იცნობდა სოლ. დოდაშვილი.

სოლ. დოდაშვილი ხშირად დადიოდა ბატონიშვილის ოჯახში, ახალგაზრდა ყმაწვილებს აგროვებდა და მათ უქადაგებდა საქართველოს სიყვარულს, ქართველი ერის ამაღლების ძველ კულტურას და ღირსებას. ერთხელ პატარა ბატონიშვილი დავითს ასეთი სიტყვით მიმართავს:

ჯერეთ აღუწერს საქართველოს ერის ისტორიას, ქართველი ერის გონებით ამაღლებას, დაწინაურებას, მეცნიერულათ, ფილოსოფიურათ, ხელოვნურათ და სხვათა. მერე აღწერს არაბთაგან საქართველოს დაპყრობას შემდეგ დროს არაბთაგან განთავისუფლებას. მერეკითხვას აძლევს ასე: პატარა დავით მერე, იცი ვინ გაანთავისუფლა ჩვენი საყვარელი საქართველო? შენმა თანამოსახელე დავითმა, რომელსაც შემდეგ ქართველებმა დავით აღმაშენებელი უწოდეს.

ის ადრე ჩვენთან იყო, ქართველებთან, ეხლა კი ის ღმერთთან არის,

და ვითს ვეძებ. ბი გრძელდება ახლად მოსულ გეოგრაფიკულ მანველ ჯარით გაძლიერებულმა მოპირდაპირე ამ ევოლუში რუმინელების ჯარს უკან დაახევინა. დამარჯვება არც მათი არაფერი მოხდარა.

პარეზი. დღის ოფიც. ცნობა. სომას სამხრეთით, ალგეკურ-პეგსუარის მიდამოებში ორი დღის განმავლობაში წარმოებულნი ზარბაზნების სროლა უკიდურეს წერტალამდე მივიდა. დღეს დილით გერმანელებმა შემოგვიტყეს აბლენკურის შაქრის ქარხნისა და შენს შუა; იხმარეს მღელვარე სითხე, ქიმიური ყუმბარებიც, რომელიც ცრემლს იწვევს, მაგრამ მანაც ვერას ვახდენენ. ამ ადგილის სამხრეთით, პრესუარის აღმოსავლეთით, გერმანელებმა რამდენიმე სახლი აიღეს.

ლონდონი. სადამირალო იტყობინება: 30 ლენობისთვის საზღვაო საფრენთა ესკადრა თავს დაესხა ოსტენდეს და საზღვაო სახელონროვს შენობებს ყუმბარები დაუშინა.

პეტ. ნი ჩინეთის დავალებით ინგლისის დესპანმა, რუსეთისა და იაპონიის სახელით, ტიან-ინის ინციდენტის გამო შუაყიკობა იკისრა. მოლაპარაკებამ რამდენიმე დღეს გასტანა, მაგრამ რადგანაც ჩინეთი ვერ დათანხმეს, შუაყიკობაზე უარი განაცხადა. სარაზანგაშის საფონდს გოიკობი გამოუცხადეს.

რადგანაც ჩინეთის გაზეთებში ცხარე წერილები იბეჭდება უცხოეთის წარმომადგენელთა წინააღმდეგ, რუსეთის დესპანის თაოსნობით, მეგობარ და მოკავშირე სახელმწიფოთა წარმომადგენლებმა ჩინეთის მთავრობას პორტეტრი განუცხადეს და მოთხოვეს, რომ ასეთი წერილების ბეჭდვა მოისპოს.

ქურნალ-გაზეთებიდან

სახალხო განათლების მინისტრმა სამოწველო ოლქების მწერნეველთ ცოცხლოდ დაუტახნა. იგი მათ სთხოვს ფრთხილად იყვნენ, რომ ჯარში გაყვანის აცთენისათვის სასწავლებელში არ მიღონ ის ყმაწვილები, რომელნიც 1898 არიან და ბაღმუშენი.

რ. ვედ. სიტყვით ჩვენი ტყვეები გერმანიაში ფოსტით გაგზავნილ ფულს სრულად არ იღებდენ. ამის შესახებ შეკითხვაზე გარკვეულ საქმეთა მინისტრმა გერმანიიდან პასუხი მიღო, რომ ფულის დაცვების მიზეზი ის არის რომ ფული შეცოცხლად მოდის. როდესაც რუსის მანათიანი ჯერ შედების კონტეინერს და შემდეგ მარკაზე დახურდადებდა ქურსში დიდი განსხვავება ხდებოდა. ამისგან რუსის მთავრობამ გერმანიის შეატყობინა, რომ დღიდან ჩვენც ასევე მოვეტყვევით იმ ფულს, რომელიც გერმანიიდან ტყვეების სახელზე იქნება გამოგზავნილი.

ლონდონიდან რუს. ვედ. ატყობი-

მან იცოცხლეთ; გაიზარდ და იბედნიერე დემიანა გაგზარდოს დავითის მსგავსი კაცი, მოგცეს ისეთი ცოდნა და ძალა, რომ შენ შენის ნიჭით დაიხსნა საქართველო დავითის მსგავსათ, ქართველ ერს დაუბრუნო თავის შესაფერი დიდებული დრო და ხანა, ის ღირსება და სწავლა-ზრდილობა რითაც ჩვენი მამა-პაპები უხვათ იყვნენ დაჯილდოვებულნი.

რაც ზემირ შემტყუია ს. დოდაშვილის მამულისშვილობის შესახებ, ის ცხადია, რომ ამ პატარა სიტყვიდანაც სჩანს. მისი გული რომ საქართველოს სიყვარულით აღვსილი იყო ეს ცხადია სჩანს თვით სოლ. დოდაშვილის ერთი ლექსიდან, რომელსაც სახელათ „პასუხა“ აწერია და მეორეც სიტყვა არის, რომელიც ასე იწყება: „საქართველო მამულო“ ყველა ამებით სოლ. დოდაშვილის გულიდან და ზავადან იფრქვევა საქართველოს სიყვარულის ქართველი ერის დაწინაურების და ამაღლების ნატვრა. იგი ცდილობს რუსეთში ყოფნის დროს, აგროვებს ბატონიშვილებს ერთთა, უმარ-თავს მათ ლაპარაკს და ავალებს თვალს გახილებას, დაწინაურებას და ცდის მასზედ; რომ ისინი დაბრუნდებულ იქნენ საქართველოში საცხოვრებლათ.

ამის მეცადინეობა არ იზღუდება მარტო მამულისშვილობით, იგი პეტროგრადში ხალხით ეწაფება დეკაბრისტებთა ცნობას; იგი ზოგს უნივერსიტეტის მოწა-

მთავრობამ მთ. ქართული მწერლების კავშირი და მოკლე ხანში დაიწყო მწერლობა და მოხდებოდა.

ამსტერდამიდან იმავე გაზეთს ატყობი-ნებენ, რომ გერმანელებმა ანტვერპენიდან ბელგიელი მუშები სულ წაიყვანაო. ჯერ 21,000 ბელგიელი მუშა წაყვანილიაო.

რუს. სლ. სიტყვით, ავსტრო გერმანიის პოლონეთის შესახებ გამოცხადებულ მანიფესტზე რუსეთი ამ მოკლე ხანში პროტესტს განაცხადებსო.

სევესტაპოლიდან პირე. ვედ. სწერენ: ნოემბრის 20 ჩვენმა სამხედრო გემებმა ანატოლიის მხარეზე დაქერილი 22 ოსმალეთის იალქინი გემი მოიყვანესო.

შავიზღვის ფორტს კიდევ დიდი სროლა აუტეხია ნავთსადგურ კონსტანტინოპოლის. ბევრი ნავთისა ან ბენზინის შესანახავი ქურქები აუფეთქებიათ.

ადესიდან პირე. ვედომ. სწერენ, რომ კონსტანტინოპოლში ჩვენი ფლოტის სროლამ ქალაქის და ნავთსადგურის დიდი ზარალი მოაყენა დაზარალებულთა ჯარის ნაწილი, ალოგ ალოგ ცეცხლი გაჩა და მთელ ქუჩებს მოედო, ცეცხლმა ორი დღე გასტანაო დიდი ზომების მიღება დაჭირდით გერმანელებს, რომ ცეცხლი ჩაქროთ და აღელვებული მცხოვრები დაემშვიდითო.

სახელმწიფო

სათათბირო (გაგრძელება)

სათათბირს მდგანა კითხულობს განახლებულ საქმეს: მათ შორის არის სახელმწიფო კომისიის განცხადება, რომელიც ითხოვს დუგონსკიდან განსხვავებას სათათბირში დადგობას, ეს განცხადება ესაფე უნდა განსხვავდეს იქნესო. რიც გარკვე განცხადებით გამოდის ნაბარშეშიჩი და ზოგადი კოფისგან შემდგეს ატანდეს: გერმანო-ავსტრიისგან გამოცხადებული აქტ, ზოგადი ადგენისა და გადგინის მოწოდების შესახებ, ახალ სერ-თაშორის საკითხებს სწავს გადასწვევით; ამ სისხლის მფრედ იმის უმნიშვნელოდროს, გეომანთა გაკადნიერად წინააღმდეგობა და ანა მარტო ზოგადი ატანდეს, არა. მედ გერმანიის მთელი შუა-დამსავლეთის ნაწილისა. პატარა საწავლისგან, გერმანიის შიგნით, დამოკიდებული გერმანიის ავსტრიისგან, უსათ-ჟად განსხვავება გერმანიის იმპერიალისმის ატანდეს. ზოგადი ატანდეს, რომ დღიდან ჩვენც ასევე მოვეტყვევით იმ ფულს, რომელიც გერმანიიდან ტყვეების სახელზე იქნება გამოგზავნილი.

ფეთა შორის პირებს მეგობრებს, ზოგი პიროვნებობა შორისაც, და ზოგიც უნივერსიტეტის გარეშე სხვადასხვა წრეებში.

ესეც პირველი მაგალითია ქართველის კაცისაგან დეკაბრისტებთა გარშემო.

ამავე დროს, იგი არც ევროპიულ ფილოსოფიურ მწერლობას სტოვებს უფერადლებით, უნივერსიტეტში სავნათ იღებს და სწავლობს ლოიკის და ფსიხოლოგიას, რაც იმ დროს ყველათ ითვლებოდა მეტათრთულ სამეცნიერო საგნათ. ყოველს ცდასა და შრომაში სოლ. დოდაშვილს დიდათ ახალისებს ივანე სელოშვილი, „კალმასობის“ ავტორი. ეს ბერი გულმღელვარეთ შესტრის ს. დოდაშვილს და ავალებს, რომ შენ უნივერსიტეტში სწავლის შესრულების შემდეგ დაბრუნდი შენს სამშობლოში, შენს საქართველოში, იქ შენ უნდა გახსნა ქართული სტამბა, გამოსცე ქართული გაზეთ-ჟურნალი. გახსნათ თფილისში სასწავლებელი სკოლა, ასევე სიღნაღში, ეცადოთ რომ იქით, ინგილოებში ქართული სწავლა შეიტანოთ და ისინი როგორმე თვის ცნობიერებაზედ მოვიდნენ.

ივანე სელოშვილი ამისთვის ს. დოდაშვილს აძლევს 6000 მ. რომ ამით სტამბა გახსნას თფილისში. ს. დოდაშვილი სწავლის ამთავრებს, ნაწნობთა რჩევით, იქვე ცოლათ ირთავს რუსის ქალს, ხოლო მალე ბრუნდება საქართველოში, თფილისში სახლდება. აქ ადგენს იმ დროის

მსწრაფლ-მბეჭდავი სტამბა აღ. კოხრეიძისა.